

Gecenin Alaca Karanlığında 2

— bulent-kaya · 05 Ağustos 2009

/Doksanlı yıllar

Zemheri sarmış yedi düveli

Beyaz örtüye saklanmış sıra dağlar

Ve palandöken geçit vermiyor

Gitme kal diyordu.../

Gecemin alaca karanlığında

Hazan yağmurlarına istinaden

Vakitli vakitsiz ayrılıklar yağdı üzerime

Ta şuramda pastörize bir yara / ıslandı

Geride küçük ben

Önümde Erzurum garı

Kasten çıktık yola

Siyah beyaz anılara üstünkörü nara atıp

Şuur altımda köşe bucak saklanan

Unutamadıklarım için debeleniyorum

İki elim yakamda

Ve iki gözüm toprakta

Neylersiniz;

Kapaklarım düşmek üzere

İçimde "memleket özlemi"

An be an eritiyor beni

Asıl bir damlaya saklamıştım

Vatan için, hürriyet için, anam için...

Bir gün dönerim diye

Hala sinemde sızılı bir yara

Geride çocukluk anılarım

Yollara koyulduk umudun yolcuları

Su olup aktık bilinmezliğin kucağında

Yollar...

Bir parça umut

Ve birkaç eşya

Yüklüce anı,

Hazan sarısının sarmaladığı

Gümüş sarısı eski kasa Fatih'e tıka basa
Gecenin alacakaranlığının koynunda
Eşlik etti yenilmişliklerimize
Yorgun argın...

Köhne yolculuk bitti
Bende bittim ana...
Ve adını ilk defa duyduğum bir yerdeyim
Şadırvanı kaldırıp
Kafamın sığacağı bir boşlukta koca kent
Bizim oralara hiç benzemiyor
Nefes almak güç bela,
Fabrika bacaları, büyük binalar, araçlar...
Beton kaplamıştı buraları ana
Sen yeşilin kenti diyordun
Oysa yeşilden eser kalmamış
Benim hayallerim vardı
Şimdi onlarda inkisar-ı hayal oldu
İçimde memleket hasreti kıpırdadı
Belki bir gün dönerim diye,
Gelmeseydik de diyemedim.
Sevmedim,
Ya da sevemedim
Çünkü ben;
Selvi boylu,
Kırmızı yanaklı,
Bir omzu düşük delikanlı

Ve ben su katılmamış bir Dadaş'tım...

NeYzEn..27.07.2009

Bülent Kaya